

У сім'ї одночасно можуть зустрічатися декілька видів домашнього насилиства, і воно може зачепити всіх членів родини.

Міфи про домашнє насилиство

Проявленнях видів насилиства:

Фізичне насилиство:

- Словесні образи, крики
- Приниження, безпідставна критика
- Залякування, погрози
- Удушення
- Кусання
- Глузування
- Шантажування, переслідування
- Ізолюція
- Прийняття одним членом сім'ї рішень, які не обговорюються
- Примус погибти (зокрема алкоголь, наркотики)
- Глобиття
- Заборона бачитися/спілкуватися із рідними чи близькими людьми
- ...
...

Економічне насилиство:

- Обмеження доступу до власних коштів
- Утиски свободи використання коштів
- Позбавлення житла, їжі, одягу та іншого майна чи коштів, на які людина має законне право
- Заборона навчатися або обирати місце роботи (працювати)
- ...
...
- Громадське спостереження за статевим контактам кривдника з іншими
- Гіделядання
- Залучення до порно-індустрії чи секс-бізнесу
- ...
...

Сексуальне насилиство:

- Примус до статевих контактів у небажаній ситуації або в небажаний час
- Згвалтування
- Громадський заслання
- ...
...
- Домашнє насилиство – це не внутрішньосімейна справа чи особливості родинного спілкування. Це протигравні дії, яким немає відповідання та про які не можна мовчати!
- В Україні існують закони, які захищают Вас від насилиства.
- Одним із основних таких законів є Закон України «Про попередження насилиства в сім'ї», відповідно до цього Закону, людина має право на захист від домашнього насилиства та отримання необхідної допомоги.

Міф 1. Домашнє насилиство існує лише у «неблагополучних» сім'ях.

Реальність: Домашнє насилиство не має ні соціальних, ні національних меж. Воно може трапитися будь з ким. Найчастіше основою домашнього насилиства є бажання одного члена сім'ї контролювати іншого.

Міф 2. Чоловіки, які агресивно виявляють ревнощі щодо своїх жінок обмежують свободу, коло спілкування, встановлюють суворі правила в сім'ї), таким чином демонструють свою любов до них.

Реальність: Ревнощі, в першу чергу, є проявом невірності партнера у собі або ж виявом почуття власності («жінка – моя, і я маю право контролювати її»). Деято може вважати, що сварки, конфлікти та ревнощі бувають у більшості стосунків і є нормою взаємн. Це не так. Варто пам'ятати, що обмеження волі, тотальній контроль, агресія – це прояви насильства.

Міф 3. У школі не буває сексуального насильства.

Реальність: Статеві контакти мають відбутися за згодою обох партнерів, бути прямічними та бажаними для обох. Якщо статевий контакт відбувається з примусу, в небажаній формі, партнер залякує жінку, принижує чи ображає – це сексуальне насильство. Це з точною якому немає місця у стосунках між людьми (і не важливо, одружени вони чи ні). Також сексуальне насильство включає втігнення в порно-індустрію, секс-бізнес тощо.

Міф 4. Жінка сама провокує насильство.

Реальність: Багато жінок, які зазнали насильства, вважають себе винними у тому, що сталося. Кривдники також можуть перекладати свою провину на жінку або на обставини, випадкову чи інші. «Вона мене сама спровокувала...». Через такі переконання багато жінок роками не звертаються за допомогою, що поганше ситуацію та може привести до важких психологічних наслідків. Насильство орнії людини щодо іншої – це протиправні дії, яким немає вилікування. Людину, яка вчиняє насильство, не треба жалити або виправдовувати («він не міг інакше»), адже будь-яку ситуацію можна вирішити без насильства.

Міф 5. Треба почекати, і все зміниться – буде добре, як колись.

Реальність: Багато жінок вірють, що насильство в іншій сім'ї – це прикрій випадок, що чоловік зміниться – просто має пройти час... треба дати йому «це один шанс». Тим більше, що кривдник може вібачатися, дарувати подарунки та вкотре запевняти у тому, що «це» більше не повториться. Але, на жаль, насильство відбувається знову і знову. Природа насильства циклічна. Це значить, що з часом ситуація лише погіршується. Отже, без звернення жінки та її partnera за кваліфікованою допомогою розірвати цикл насильства дуже складно.

Міф 6. Дітятим потрібен батько, наявність якщо він агресивний.

«Залишається тільки заради дітей».

Реальність: Діти, які зазнають насильства або бачать насильство в іншій сім'ї, страждають набагато більше за тих, хто зростає з одним із люблячих батьків у гармонійних стосунках та родинному спокої. Діти, які є свідками насильства між батьками чи близькими родичами, навіть якщо фізично уникатять його, страждають душевно. Це негативно впливає на їхній емоційний стан, взаємовідносини з однолітками, навчання. Існує ризик того, що вони повторять приклад батьків у дорослом житті.

Звільнення від міфів – перший крок до покращення стосунків із партнером.